

Entitats i empreses)

Joan Cavallé

Director general
de Caixa d'Enginyers

15

Què hem après en aquesta crisi de la COVID-19?

El món acaba de viure un dels esdeveniments més disruptius de la història recent, una crisi sanitària a causa de la propagació del virus COVID-19 amb uns efectes econòmics i socials absolutament devastadors. No hi ha precedents similars en el darrer segle, amb l'excepció de la grip espanyola de 1918, i hauríem de retrocedir a registres històrics anteriors al segle XX per trobar episodis de tant impacte a conseqüència d'una pandèmia.

La COVID-19 representa el trigger més gran de transformació del nostre model econòmic, financer i social, sense que cap organisme internacional o regulador hagués ni tan sols previst el risc de pandèmia en els mapes de risc econòmic i financer. És evident, però, que després de més de 13 setmanes d'estat d'alarma, encara no tenim visibilitat sobre les conseqüències concretes de la pandèmia en l'àmbit macroeconòmic. I, si bé és cert que estem recuperant una anomenada "nova normalitat", no és menys cert que els dubtes sobre els impactes se sostreuen del debat gràcies a la recuperació de certs espais socials en la vida de les persones que han quedat molt afectats per la pandèmia.

Una vegada superat el xoc inicial de confinament econòmic, que, a més d'un cost extraordinari, ha posat en valor la capacitat de persones, sectors, empreses i administracions públiques per absorbir i superar-lo, la segona etapa de la crisi s'inicia ara. No tenim un diagnòstic econòmic precís, sinó que treballem sobre la base d'escenaris diversos, sense visibilitat sobre la certesa de les hipòtesis. En aquest moment, els escenaris són equivalents a conduir amb els llums llargs enmig de la boira. El que sí que tenim clar és que la boira s'aixecarà en algun moment i podrem aprofitar la mirada llarga. Però ara el més rellevant és que la gestió posi els llums curts i l'antiboira, reduint la velocitat i superant, metre a metre, les vicissituds d'un camí que ens és desconegut i que mai abans havíem recorregut.

La crisi de la COVID-19 posa en valor l'actitud prudent davant els riscos. Els models de negoci que consideren com a nucli de la seva gestió els diferents riscos que contreen les empreses en el desenvolupament de la seva activitat (mercat, operacionals, reputacionals, socials, climàtics, financers, etc.) han vist com aquesta crisi s'ha afrontat buscant noves respostes als reptes, també diferents, que el xoc inicial ha posat sobre la taula de la gestió. Aquest tipus d'empreses han trobat en els seus plans de contingència pautes d'actuació o metodologies de gestió que han permès donar suport a una adaptació ràpida al nou context.

En aquest sentit, s'han posat en valor les inversions en tecnologia i digitalització de les empreses, així com l'agilitat organitzativa. La velocitat d'adaptació ha tingut molt a veure amb l'ampliació de la base digital de les activitats i la ràpida resposta organitzativa d'adequació a la nova forma d'actuar i